

We learned in the מרבן פסח that if a דף ס"א ע"א חס משנה is Shechted both for people who are and are not eligible to eat from it, the כשר is .

One example is

- למולים ולערלים כשר

The Gemara referred to this Halachah as מקצת ערלה לא פסלה -

Our Shiur began with the Gemara presenting a ברייתא with a differing opinion.

It depends on which כוונה came first.

- תניא אחרים אומרים הקדים מולים לערלים כשר

If he first had מונה for כולים and then had כוונה for כשלים, it is כשר, ערלים כוונה - ערלים למולים פסול

If the כוונה for the uncircumcised people comes first, the פסול is ססול. The אמרא offers three ways to understand this distinction:

למולים ולערלים - כשר
מקצת ערלה לא פסלה
מקצת ערלה לא פסלה
הקדים הקדים הקדים
מולים לערלים ערלים למולים
בשר פסול
3 ways to understand
this distinction

2 First -

The ברייתא holds

- אינה לשחיטה אלא בסוף

Only the last moment of שחיטה is Halachically considered the act of שחיטה.

The ברייתא - which is ר' מאיר - also holds - תפוס לשון ראשון

When a person has two contradictory statements, of which only one can take effect, we go by the first. Therefore, when his מולים for כמונה first, the ערלים of כוונה when his כשול of כשר בשר came first the פסול si קרבן.

Tosfos speaks out that our Mishnah however holds פחריטה שונה לשחיטה מתחלה ועד סוף - the entire שחיטה process is Halachically considered part of the השיטה. Therefore, since both can be ה, even according to ישנה לשון ראשון שווי - rather both חלים מדער מאיר שווי אונות are לישון החלים בשר שונות because מקצת ערלה לא פסלה.

אינה לשחיטה אלא בסוף
ר' מאיר
תפום לשון ראשון
הקדים
מולים לערלים
ערלים ערלים למולים
מולים לערלים
ערלים מסול
כשר
כשר
מוס'

מוס לשחיטה מתחלה ועד סוף
Since both can be חלפים מככיל שון ראשון
ער מאיר שון ראשון
ער מסול שון ראשון און ראשון
ער מחיל שון ראשון
ער מחיל און ראשון
ער מחיל און ראשון

Second -

- אמר רבה... קסברי אחרים ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף

Rabba says that the ברייתא also holds the entire שחיטה process is Halachically considered part of the שחיטה. However, the case in the Halachically considered part of the שחיטה. However, the case in the ברייתא is where he had in mind to Shecht for both ערלים is where he had in mind to Shecht for both שחיטה, but only had a chance to say ערלים ערלים שפיטה. שחיטה שח

The ברייתא holds

- לא בעינן פיו ולבו שוים

In order for his words to be effective we do not require his words and his thoughts to be the same, and we only pay attention to what he actually said. Therefore, it is considered that he Shechted for ערלים only, and it is פסול. Where he only said, of course it is

Our Mishnah however holds

- בעינן פיו ולבו שוים

And his statement of ערלים only is not חל, and it remains a combination of

למולים ולערלים כשר.

The גמרא rejects this explanation, because ר' מאיר, who is the author of the תרומה, holds in a משנה regarding תרומה that

בעינן פיו ולבו שוים

When there is a contradiction between what a person says and what he means, it is as if he said nothing!

אלא אמר אביי רישא דאמר סימן ראשון למולין וסימן שני אף לערלים – אלא אמר אביי רישא דאמר סימן ראשון למולין וסימן שני אף לערלים In the first case he intended to cut the first one of the מולין for ערלים which is כשר.

In the סימץ he cuts the first טימן סימן only, and ר' מאיר holds ר' מאיר – מפגלין בחצי מתיר

An invalid thought can disqualify a קרבן even if he only has the thought for part of the מתיר - in our case the שחיטה.

Our Mishnah however holds

- אין מפגלין בחצי מתיר

Therefore, even where he cuts the first ערלים for ערלים only it is not המל - and it remains

למולים ולערלים כשר.

לא אמר אביי סיפא אלא אמר אביי סימן ראשון אסקלין סימן ראשון למולין בחצי אתני לערלים וסימן שני וסימן שני אף לערלים למולין שני אף לערלים למולין בחצי מתיר אין מפגלין בחצי מתיר

The next משנה cites three opinions about what it takes to violate the איסור of

ים דב המין על חמץ - Shechting a קרבן while you still have חמץ המין איוופ אוופ השחט אווו השחט את הפסח על החמץ עובר בלא תעשה – -

The תנא קמא holds that Shechting a קרבן פסח while one has דו המץ is a violation of this לא תעשה. לא applies to קרבן פסח only.

-2- רבי יהודה אומר אף התמיד

ר' יהודה adds that even Shechting the בין הערבים of תמיד של בין הערבים while he one has חמץ.

– רבי שמעון אומר הפסח בארבעה עשר לשמו חייב -3-

 R^\prime Shimon holds that if he Shechts the השמה קרבן פסח איל while still in possession of חמץ it is a violation of the אל, but - שלא לשמו פטור -

If he Shechts it שלא לשמה, he's פטור, because רבי holds השטה שמעון - holds שחיטה שאינה ראויה א שחיטה -

Since the פסול is יפסול, it is not considered a שחיטה.

- ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן פטור

The Gemara on דף ס"ד אין says that בי שמעון derives from the Posuk that the applies to all other Korbonos, but only ON ערב פסח. ערב פסח. ערב פסח.

- ובפסח On פסח. the Halachah is as follows:

- לשמו פטור

If he Shechts the קרבן פסח אפטור, because it is פסול, and therefore a פסול, מחויט, שאינה אאינה אאינה.

- שלא לשמו חייב

Because a פסח לאחר זמנו is a שלמים -

- ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן חייב

Because they are כשר, and the לאו applies to all קרבנות -

- חוץ מן החטאת ששחטו שלא לשמה

Because a חטאת שלא לשמה is פסול, and therefore a שחיטה שאינה ראויה -

The גמרא has a מחלוקת where the חמץ has to be in order to be עובר the לאו of

לא תשחט על חמץ דם זבחי:

- אמר רבי שמעון בן לקיש... עד שיהא עמו בעזרה

Reish Lakish holds it is only a violation if the חמץ is in the עזרה is in the עזרה – ר' יוחנן אמר אף על פי שאינו עמו בעזרה –

R' Yochanan holds that the עבירה is violated even if the איירה is not in the עירה עורה

The גמרא has two suggestions as to the basis of arguing:

ב-על בסמוך קמפלגי – They disagree whether the word על in the Posuk לא תשחט על חמץ דם זבחי means that the חמץ must be nearby or just that it has to be in existence.

Even though they already argue about the definition of ט in the context of whether the לחכי תודה need to be in the עזרה in order to become לחכי חודה, there is more reason to assume that the לחכי תודה have to be in the איסור of having איסור where the location is not as important.

The גמרא also entertains the possibility that בהתראת ספק קמיפלגי

They disagree whether a doubtful התראה is considered a valid התראה.

In this case where even if he violates the התראה and Shechts it we cannot be sure that he has violated the איסור, because the חמץ is not here, and for all we know it might not exist anymore.

The גמרא rejects this, though, because we already have a מחלוקת between התראת מפל יחנו יחנן whether התראת הפל is effective.

ער בהתראת ספק בהתראת ספק בהתראת ספק קמיפלגי We cannot be sure he violated the איסור is not here because the מחלוקת we already have a מחלוקת של היש לקיש לקיש לקיש לקיש לקיש is effective.

Whether התראת ספק is effective.

The Gemara continues; אין לו לשוחט ויש לו לאחד מבני חבורה –

Even if the שוחט himself has no חמץ, but one of the people registered for the פסוק has איסור, the איסור is violated because the פסוק does not say א on your חמץ, but חמץ on any על חמצך.

However, the איסור is only violated if somebody who would be subject to the איסור of leaving this קרבן over past its time, would have איסור, because the תורה juxtaposes, אמץ with לא תשחט על חמץ.

אין לו לשוחט
ויש לו לאחר מבני חבורה

The איסור is violated

It does not say But

על דובוץ על דובוצר

YOUR איסור ANY איסור is violated

Somebody who is subject to
the איסור by violated

Therefore if the כהן who burns the חמץ owns חמץ at the time of שחיטה at the time of חמץ it is also a violation because he is included in the איסור.

לא תשיוט על זובלץ דם ובוול ולא ללין זולב זוגל עד בוקר Therefore If the כהן who burns the חלב חמץ He violates the

